

at det er i Strid med almindelige Grund-sætninger at optage saadanne Enkeltheder i en organisatorisk Lov, og at det i og for sig er mindre naturligt udtrykkelig at paa-lægge Aandssvageanstalterne selv at afholde Udgiften ved Statskontrollen, hvilken Forskrift i øvrigt som en ren Posteringsregel maa antages at være uden finansiel Be-tydning.

§ 8 svarer til § 3 i Loven af 1895, men har faaet en anden Affattelse, dels saaledes, at begge Anstalterne underkastes den samme ministerielle Kontrol med Hensyn til visse Dispositioner, som hidtil kun gjaldt for den Kellerske Anstalt, dels i det Øjemed at give Tanken i Bestemmelsen en nøjagtigere Form. I sidste Henseende skal bemærkes, at Udtrykkene i den gældende Lov, hvor der tales om Afhændelse af de „nuværende“ Grunde og Bygninger, ere uheldigt valgte, da det herefter strengt taget staaer Bestyrelsen for Anstalten i Brejning frit for at afhænde hele denne Anstalt, som først er erhvervet i 1898. Derhos er Udtrykket „Udvidelser, som kræve Nybygninger“, uklart og neppe helt fyldestgørende, for saa vidt det ligger nær-mest at forstaa Ordene som sigtende alene til Udvidelser af Pladsantallet for aandssvage. Det maa imidlertid findes natur-ligst, at alle Byggeforetagerender gøres betingede af Ministeriets Samtykke, naar Ministeriet, som det her tilsigtes, skal have Indseende med alle Dispositioner, der paa den ene eller den anden Maade kunne faa større og varig Indflydelse paa Stiftelsernes økonomiske Forhold. Efter den samme Betragtning ere Leje- og Forpagtningskontrakter samt Indkøb af nye Grunde optagne under Reglen, medens omvendt det alt for vide Udtryk „Optagelse af Laan“ er indskrænket til Prioritetslaan, som alene haves for Øje i denne Sammenhæng. I Forbindelse hermed er optaget en Bestem-melse om, at Anstalterne ikke paa egen Haand kunne forandre deres Pladsantal, af Hensyn til, at saavel en Indskrænkning som en Udvidelse af Pladsantallet ikke alene er en Disposition af indgribende Betydning for Anstaltens Virksomhed, men ogsaa vil faa Indflydelse paa Beregningen af Statens Tilskud i Henhold til Forslagets § 10, der ligesom § 9 er affattet under den Forudsætning, at Ministeriet skal nor-mere en bestemt Belægning for hver An-stalt. At de her omtalte Regler i deres Helhed ere overførte paa Gl. Bakkehus-Ebberødgaard, behøver formentlig ingen nærmere Forklaring end den i det fore-gaaende givne, da det vil være bekendt,

at Statsrevisionen gentagne Gange har ud-talt Ønsket om en saadan Forandring.

I § 9 er givet nye Bestemmelser om Fordelingen af de aandssvage mellem An-stalterne, i nær Tilslutning til den faktisk nu bestaaende Ordning, som det paa Grund af Sagens Vigtighed formentlig er nødvendigt at regulere saaledes, at enhver Anledning til Tvivlsmaal kan undgaas. Mellem Be-styrelserne bestaar for Tiden en Overens-komst om, at aandssvage fra Jylland og Fyen, som anslaaes at udgøre $\frac{3}{5}$ af hele Antallet, skulle fortrinvis optages i de Kellerske Anstalter, aandssvage fra de øv-rige Øer i Gl. Bakkehus og Ebberødgaard. Anstalten i Brejning maa ventes at faa tilstrækkelig Tilgang fra Jylland og bør derfor forbeholdes denne Landsdel, ligesom aandssvage i det øvrige Land bør have nærmest Adgang til Anstalterne paa Sjæl-land. Tanken hermed er dog kun at udtale den almindelige Fordelingsregel, men ikke at slaa noget fast med Hensyn til de aandssvage, som i Tilfælde af Plads-mangel komme til at vente paa Optagelse, hvilket formentlig lettest kan indtræffe over for den jydsk Anstalt, da den har et mindre Antal Pladser end de sjælland-ske Anstalter i Forening. Ved den føl-gende Bestemmelse, som overlader det til Ministeren at fordele de aandssvage, har man søgt at skabe en Garanti for, at An-staltspladserne altid blive udnyttede paa den for Sagen tjenligste Maade, idet de aandssvages Adgang til Optagelse ikke alene bør afhænge af den Orden, hvori de ere anmeldte ved den ene eller den anden Anstalt, men tillige af den efter Forholdene større eller mindre Trang til deres Anbringelse, ligesom der ogsaa ved Fordelingen kan tages Hensyn til Hjem-stedets Beliggenhed, navnlig saaledes af aandssvage fra Fyen efter Omstændig-hederne henvises til den nærliggende An-stalt i Brejning. Efter Indholdet af § 9, 2det Punktum, vil Ministeriet altid besidde de fornødne Oplysninger til at kunne træffe Afgørelse i Tvivilstilfælde, og den saaledes trufne Ordning vil foruden at varetage Be-folkningens Interesse i Sagen tillige fore-bygge en uheldig Konkurrence mellem An-stalterne, som kunde tænkes at fremkomme, naar mange Pladser stod ledige og Anstal-terne af Hensyn til Statstilskuddet vare interesserede i at faa saa mange Alumner optagne som muligt — et Tilfælde, der endnu ikke har foreligget, men ikke kan lades ude af Betragtning ved den fremti-dige Ordning.

Endelig indeholder Forslagets § 10